

4405

๑ ทนงตั้งอภิประธรรม บอกรูปนโคตยสุภา ๑ ทนคัมภีร์ ๑

บท ๑

๑ ยืนหัดคัมภีร์ภกมภย เอาใจใส่แต่งซึ่งเรื่องราว วาดถึงอนันต์อันใด ซึ่งมีที่สำเร็จแล้วในกลางศตวรรษ ๒ คือ
 คัมภีร์พิศหลงพิระนาควเอง เล่าก็ว่าได้ใช้สอยซึ่งคัมภีร์ แต่แรกเริ่มเดิม แดลงใจแก่เกาน ๓ ได้ก่อนราเทโอโตเลเฮยคือ
 เราคิดนึกใจตามแต่แรกเดิมที นนสาระพดทงสัน จึงจดเขียนบนอนคปใบแก่ทธร ๔ เพื่อทธรที่จรูถึงเมยงแท้ ซึ่ง
 ได้เรียบซึ่งคำสั่งสอน ๕ ครั้นจะนะให้ไรเคเบเนจ้เมออิงยโคธา ยังมีพระสง้องิ่งคทหนึ่งชื่อชยคทาเรย อยู่ลวณพวกลาเบย อินเมย
 นนแบบนลภสวของอารอน ชื่อว่าเอลิซาเบค ๖ ทงสง้องคัมภนแบบนผู้ขอบพารร์ ครึ่งทหมพระเจ้ เคินททักัญคสันโอวาทของ
 พระเจ้ากัองปอง ไม่มีซึ่งราคี่ ๗ เเล่ไม่มบุตร เพราะเหตุควาเอลิซาเบคเบมทมน เเล่ทงสง้องคัมภนจ้เรยูชณะษา ๘ ชยค
 เยยจ้ปรันหมบคค่อทหมพระเจ้ คมเรยภยรยลวณเอง ๙ คมททกันยมจ้พระเจ้ไปกัวทธร จุดแก่ซึ่งกัภน ๑๐ ส่วน
 ไพร่ทททงทลย อยู่จ้งนออกภานา ครองจะณะนหมแก่กัภน ๑๑ เเล่ทวระคทาพระเจ้จ้งนระมิตร แก่ชยคเรยหมชญุณระจ้งน